

LOV

Ta et ark, og skriv en lov på den. Sett på et segl og rull den sammen. Var det lett eller vanskelig å lage en lov?

Når en konge i Media og Persia først laget en lov og satte seglet sitt på det, kunne det ikke tas tilbake eller endres. Kongen kunne ikke etterpå si; nei jeg mente ikke det jeg skrev. Det som stod skrevet kunne ikke forandres. Uansett hvor lei seg kongen var for at loven hans skadet vennen hans Daniel, kunne han ikke gjøre noe med det som allerede var skrevet.

Slik er det når vi sier noe også. Det står fast, selv om det faktisk kan såre de vi er glad i. Heldigvis er vi ikke konge i Babylon, så vi kan faktisk gå å si unnskyld, og endre det vi sa eller skrev etterpå. Husk når du lager loven din, at den skal være til hjelp og glede for de rundt deg. Og ikke ødelegge for andre.

Mederen Dareios overtok kongeriket. Han var da 62 år gammel. Dareios besluttet å sette 120 satraper over kongeriket, fordelt over hele riket. Over dem satte han tre ministre, og Daniel var en av dem. Satrapene skulle avlegge regnskap for dem, så kongen ikke skulle lide noe tap. Daniel utmerket seg framfor de andre ministrene og satrapene, for det var en usedvanlig ånd i ham, og kongen tenkte på å sette ham over hele riket. Da prøvde ministrene og satrapene å finne noe å anklage Daniel for i hans embetsførsel. Men de klarte ikke å finne noe å anklage ham for eller noe galt å si om ham. For han var pålitelig, og de fant verken forsømmelse eller feil hos ham. Da sa mennene: «Vi finner ikke noe å anklage denne Daniel for, hvis vi da ikke finner noe hos ham som angår hans religion.»

Nå stormet ministrene og satrapene inn til kongen og sa til ham: «Lenge leve kong Dareios! ⁸ Alle ministrene, guvernørene, satrapene, rådsherrene og stattholderne har holdt råd og er blitt enige om at kongen bør utstede en forordning med et strengt påbud om at enhver som i tretti dager ber en bønn til noen annen gud eller noe annet menneske enn deg, konge, skal kastes i løvehulen. Utsted nå et slikt påbud, konge, og sett opp et skriv som ikke kan tilbakekalles, etter medernes og persernes uforanderlige lov.» I samsvar med dette satte Dareios opp et skriv med et slikt påbud.

Så snart Daniel fikk vite at skrevet var satt opp, gikk han hjem. I takkammeret hadde han åpne vinduer som vendte mot Jerusalem. Tre ganger om dagen falt han på kne for sin Gud med bønn og lovprisning, for slik hadde han alltid gjort. Da stormet mennene inn og fant Daniel mens han ba og påkalte sin Gud.

Så gikk de fram for kongen og sa: «Konge, har du ikke utstedt et påbud om at enhver som i tretti dager ber til noen annen gud eller noe annet menneske enn deg, konge, skal kastes i løvehulen?» Kongen svarte: «Jo, det står fast etter medernes og persernes uforanderlige lov.» Da sa de til kongen: «Daniel, en av de bortførte fra Juda, retter seg verken etter deg eller etter det påbudet du har utstedt. Tre ganger om dagen ber han sin bønn.»

Da kongen hørte det, gjorde det ham svært ondt, og han bestemte seg for å berge Daniel. Helt til solnedgang gjorde han hva han kunne for å redde ham. Igjen stormet mennene inn til kongen og sa til ham: «Konge, glem ikke at det er medisk og persisk lov at ikke noe påbud som kongen har gitt eller noen forordning som han har utstedt, kan kalles tilbake.»

Daniel 6, 1-16

